

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej nie wyłączając województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Ė. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

599.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 października 1926 r.

w sprawie wywłaszczenia gruntu na rzecz rozszerzenia cmentarza grzebalnego w Świętomarzy, powiatu łżeckiego.

Na mocy art. 1 i 2 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. № 14, poz. 162) oraz punktu h) art. 3 i art. 4 rozporządzenia Rady Administracyjnej z dnia 18 czerwca 1852 r. (Dz. Pr. t. XLV str. 302) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 8 października 1926 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Działka ziemi o powierzchni 8,320 m², będąca własnością Aleksandra Kasperkiewicza lub osób, które ją od niego do dnia opisu nabeą, położona w Świętomarzy, gminy Tarczek, powiatu łżeckiego, ulega przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz rozszerzenia rzymsko-katolickiego cmentarza grzebalnego w Świętomarzy.

§ 2. Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

600.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

z dnia 7 października 1926 r.

o uzupełnieniu niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego.

Na zasadzie art. 109 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. U. R. P. № 72 poz. 698), zarządza się co następuje:

§ 1. Po § 72 rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. U. R. P. № 77 poz. 539) wprowadza się nowy paragraf o następującym brzmieniu:

„§ 72a. Czas przebyty w niewoli wlicza się szeregowym niezawodowym do czasokresu obowiązkowej służby wojskowej, jeżeli postępowanie rehabilitacyjne wykaże, że dostanie się do niewoli nastąpiło z przyczyn usprawiedliwionych.

Po powrocie z niewoli szeregowy powinien zameldować się natychmiast u dowódcy formacji macierzystej, który wdraża postępowanie rehabilitacyjne i spisuje protokół rehabilitacyjny.

Protokół ten przesyła komisji rehabilitacyjnej.

Komisja rehabilitacyjna składa się z wyznaczonych przez dowódcę formacji: jednego oficera sztabowego, jako przewodniczącego, dwóch oficerów młodszych i dwóch podoficerów.

Komisja rehabilitacyjna stwierdza swą decyzję na protokole i zwraca go dowódcy formacji.

Stwierdzenie komisji, że dostanie się do niewoli było usprawiedliwione, należy uważać za rehabilitację, co powinno być odnotowane w dokumentach ewidencyjnych szeregowego.

Jeżeli komisja rehabilitacyjna stwierdzi, że okoliczności dostania się do niewoli wzbudzają wątpliwość, czy dostanie się do niewoli było usprawiedliwione, sprawę należy przekazać sądowi wojskowemu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

601.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 4 października 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych.

Na mocy art. 4, punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaz-

nych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. We „Wstępie” do Taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 11, poz. 73) wprowadza się zmiany następujące:

W dziale II-im „Wstępu” w końcu ustępu drugiego po słowach: „koleją zagraniczną” zamieszcza się odnośnik *). W zależności od tego na dole zamieszcza się uwaga treści następującej:

„*) Sumowaniu nie podlegają odległości kolei państwowych na odcinkach Kopyczyńce — Wygnanka, Kopyczyńce — Biała Czortkowska i Wygnanka — Biała Czortkowska.”

W końcu „Wstępu” zamieszcza się nowy ustęp treści następującej:

„W komunikacji pomiędzy stacjami, położonemi za Tarnopolem a stacjami kolei lokalnej Borki Wielkie—Grzymałów przy przesyłkach kierowanych przez Tarnopol, przewoźne oblicza się oddzielnie do i od st. Tarnopol. Za przewóz między Tarnopolem a stacjami kolei lokalnej Borki Wielkie—Grzymałów przewoźne oblicza się za łączną odległość kolei państwowych i kolei lokalnej”.

§ 2. W części II Taryfy towarowej „Postanowienia taryfowe” wprowadza się zmiany następujące:

W p. 17 włącza się pozycję: „z gr. 23—drób i ptactwo domowe żywe w klatkach, koszach i t. p.”, w końcowym zaś ustępie tegoż p. 17 słowa: „przy wagonie 30-tonnowym” zmienia się na: „przy wagonie o wyższej ładowności niż 20 tonn”.

W p. 34 w ustępie ostatnim po słowach: „w trwałe cechy i” dodaje się słowa: „firmę lub”.

W p. 35 zdanie drugie otrzymuje nowe brzmienie:

„Próżne naczynia, służące do przewozu piwa, ryb, owoców i innych towarów, jak: beczki, butelki, skrzynie, kadzie, kosze i t. p., przewozi się w specjalnych wagonach prywatnych właścicieli bezpłatnie, ale z jednoczesnym pobraniem za przewóz samych wagonów opłat, przewidzianych w p. 90 Postan. taryf.”.

W p. 66 włącza się pozycję: „wełna drzewna (z gr. 41)”.

W p. 81 w wierszu 3-im po słowach „punktu 16” dodaje się „i 17”.

P. 90 uzupełnia się ustępem następującym:

„Wagony próżne prywatnych właścicieli, nie załączone do taboru polskich kolei, opłacają taryfę normalną. Po udowodnieniu jednak przebiegu ich następnie w stanie ładownym właściciel wagonu otrzymuje zwrot różnicy pomiędzy przewoźnym ulszczonym za przebieg próżny, a należnym z obliczenia po 3 gr. za wagon i kilometr faktycznego przebiegu liniami polskimi w stanie ładownym. Przy zwrotnym przewoźnie takich wagonów w stanie próżnym po wyładunku, obliczenie przewoźnego z zastosowaniem opłaty ulgowej — 3 gr. za klm. — dokonywa się odrazu pod warunkiem złożenia pierwotnych listów przewozowych na przewóz w nich towarów.”

W „Wykazie opłat dodatkowych” w p. 8 „Opłaty za wynajem opon” w ust. d.) po słowach: „przeprisanego do” dodaje się: „naładowania lub”.

§ 3. W części III Taryfy towarowej „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” wprowadza się zmiany następujące:

W gr. 1 „Zboże” w poz. b) dodaje się: „oraz poślad zbożowy”.

W gr. 3 „Ziemniaki” w poz. a) skreśla się słowo „świeże”, a poz. b) otrzymuje brzmienie: „b) Płatki ziemniaczane”.

W gr. 5 „Siano, słoma i t. d.” w poz. b) kl. VII zmienia się na kl. VIII.

W gr. 13 „Mąka zbożowa i t. d.”, w końcu tytułu dodaje się odsyłacz: „*)”.

W gr. 14 „Otręby i t. d.” nomenklatura i klasyfikacja otrzymuje brzmienie:

- „a) Otręby zbożowe wszelkie, grys, ospa zbożowa, osypka II—VI,
- b) Plewy III—VIII,
- c) Słód i kielki słodowe II—VI”.

W gr. 23 „Drób i t. d.”, w poz. b) obok klasy V dodaje się odsyłacz: „13”, a w rubryce „Uwagi” dodaje się nową uwagę następującą: „13) Za przesyłki całowagonowe drobiu i ptactwa domowego żywego w klatkach, koszach i t. p. przewoźne oblicza się według p. 17 Postan. taryf.”.

W gr. 41 „Materiały drzewne”, w poz. k) obok kl. III dodaje się odsyłacz „1)”, a w uwadze 1) do gr. 41 po słowach: „obrycze drewniane” dodaje się: „za wełnę drzewną (słomę drzewną)”.

W gr. 47 „Węgiel i t. d.” dodaje się nową pozycję: „f) Węgiel górski II—V”.

W gr. 50 „Sól i t. d.” poz. d) uzupełnia się nazwą: „oraz szlam leczniczy”.

W gr. 64 „Inne metale i t. d.” poz. b) uzupełnia się nazwa: „i tlenek cynku”.

W gr. 70 „Pierwiastki chemiczne i t. d.” w poz. d) dodaje się „i skroplony”; w poz. h) dodaje się: „potaż żrący”; w poz. i) po słowie: „glauberska” dodaje się w nawiasach: „(sulfat, siarczan sodu)”; w poz. j) nazwa „siarczan sodu” (Dz. U. R. P. № 55, poz. 326) zmienia się na „siarczek sodu”; w poz. m) skreśla się nazwa „sulfat”.

W gr. 74 „Nawozy i t. d.”, w poz. a) po słowie: „szlam” dodaje się słowa: „oprócz szlamu leczniczego z gr. 50 i szlamu węglowego mokrego z gr. 47”.

W gr. 84 „Bawełna i t. d.” poz. e) otrzymuje brzmienie: „Odpadki z oczyszczania bawełny”.

W gr. 85 „Len i t. d.” nomenklatura i klasyfikacja ustala się w sposób następujący:

- „a) Len i konopie czesane (włókna lniane i konopne) I—III,
- b) Len i konopie międlone II—IV,
- c) Len i konopie niemiędlone (słoma lniana i konopna) oraz pakuly II—VI^a),
- d) Paździerz lniane i konopne III—VIII”.

W gr. 96 „Szmaty i t. d.” poz. a) uzupełnia się nazwą „oraz kawałki starych lin i powrozów”.

W dziale XVI „Sprzęty domowe i t. d.” w uwadze 1) do tegoż działu XVI po słowach: „oraz innych rzeczy przesiedlenia” dodaje się słowo: „używanych”.

W gr. 115 „Kawa i t. d.” nomenklatura i klasyfikacja otrzymuje brzmienie:

- „a) Wszystkie przedmioty tej grupy, oprócz niżej wymienionych I—III,
- b) Surogaty kawy II—IV”.

§ 4. W części IV Taryfy towarowej „Tabele opłat przewozowych” opłaty w klasie V rubryki b) i c) i w klasie VI rubryki a) i b) na odległościach od 201 do 1200 km otrzymują brzmienie według załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 5. W części V Taryfy towarowej „Taryfy wyjątkowe” wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

Uwaga na wstępie uzupełnia się w sposób następujący:

„Przesyłki, przewożone za listami przewozowymi, zaopatrzonemi w oświadczenie nadawcy „do zużycia (lub przerobu) wewnątrz Państwa Polskiego” nie mogą być następnie reekspedjowane zagranicę. W razie stwierdzenia wywozu takiej przesyłki zagranicę odbiorca przesyłki pierwotnej obowiązany jest dopłacić różnicę pomiędzy taryfą normalną a wyjątkową”.

W tar. wyj. № 1 na przewóz nasion w „Uwagach” słowa: „od 1 kwietnia do 31 maja” zmienia się na: „od 1 marca 1927 r. do 31 maja 1927 r.”.

W tar. wyj. № 4 na przewóz zwierząt i ptaków dzikich, w ust. 1 „Obszar ważności” po słowach: „do Poznania” dodaje się „i Warszawy”, a w końcu ust. 3 „Warunki stosowania” dodaje się słowa „lub Ogrodu Biologicznego w Warszawie”.

W tar. wyj. № 6 na przewóz materiałów drzewnych w ust. 2 „Opłaty” w p. a) po słowie „oszwarów” (Dz. U. R. P. № 21, poz. 129) dodaje się „obładów”.

W tar. wyj. № 15 na przewóz przetworów naftowych w ust. 2 „Opłaty” w p. A i B rubryka „Z Ustrzyk i ze Lwowa Podzamcza” uzupełnia się „oraz Stryja”. W zależności od tego w rubryce „Z innych stacyj” skreśla się „Stryj”.

W tar. wyj. № 17 na przewóz rur kamionkowych w ust. 1 „Obszar ważności” słowo: „Ćmielów” zmienia się na „Radom i Rembertów”.

W tar. wyj. № 21 na przewóz lnu ust. 2 „Opłaty” otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty. Przewożne za przesyłki całowagonowe oblicza się:

- a) za len i konopie czesane . według kl. IV,
 - b) " " międlone " " VI,
 - c) " " niemiędlone " " IX".
- (słoma) i pakuły " " IX".

W tar. wyj. № 22 na przewóz łodzi sportowych w ust. 3 „Warunki stosowania” dodaje się w końcu: „oraz Sekcji Wioślarskiej T-wa Uniwersytetu robotniczego w Stanisławowie”.

Wzamin tar. wyj. № 24 (Dz. U. R. P. № 45, poz. 279) wprowadza się nową:

„Taryfa wyjątkowa № 24.

(Obowiązuje do dnia 31 grudnia 1926 r.)

Na przewóz buraków cukrowych (z gr. 4).

1. **Obszar ważności.** Od wszystkich stacyj kolei polskich do stacji Mizocz.

2. **Opłaty.** Przewożne za przesyłki całowagonowe oblicza się:

- za odległość od 1 do 200 km.—według kl. VIII,
 - " " " 201 do 300 km.—według jednakowej opłaty po 103 gr. za 100 kg.,
 - " " " powyżej 300 km.—według kl. IX”.
- Wprowadza się nowe taryfy wyjątkowe:

„Taryfa wyjątkowa № 28.

Na przewóz otrąb zbożowych z zawartością mąki nie wyżej 20% (z gr. 14).

1. **Obszar ważności.** Od wszystkich do wszystkich stacyj kolei polskich, oprócz stacyj granicznych.

2. **Opłaty.** Przewożne za przesyłki całowagonowe oblicza się według kl. VIII.

3. **Warunki stosowania.** Nadawca powinien w liście przewozowym oznaczyć nazwę jako „Otręby z zawartością mąki nie wyżej 20%” i zamieścić oświadczenie „Do zużycia wewnątrz Państwa Polskiego”.

„Taryfa wyjątkowa № 29.

Na przewóz kwasu siarkowego (siarczanego) z gr. 70.

1. **Obszar ważności.** Od wszystkich stacyj kolei polskich, oprócz stacyj granicznych, do wszystkich stacyj.

2. **Opłaty.** Przewożne za przesyłki kwasu siarkowego w składzie całych pociągów, oblicza się według klasy IX ze zniżką 10%.

„Taryfa wyjątkowa № 30

(Obowiązuje do dnia 30 kwietnia 1927 r.)

Na przewóz pszenicy i żyta (z gr. 1) oraz ziemniaków (z gr. 3) do celów aprowizacyjnych.

1. **Obszar ważności.** Od wszystkich stacyj kolei polskich do stacyj na obszarze Dyrekcji Wileńskiej i Warszawskiej.

2. **Opłaty.** Przewożne za przesyłki całowagonowe oblicza się według taryf normalnych ze zniżką 25%.

3. **Warunki stosowania.** Do przesyłek powinny być dołączone zaświadczenia województw: wileńskiego, warszawskiego lub lubelskiego, że transport jest przeznaczony dla miejscowości, nawiedzonych przez nieurodzaj. Ilość przesyłek, korzystających z niniejszej taryfy, nie może przenosić: dla województwa wileńskiego—500 wagonów zboża, dla województwa warszawskiego—800 wagonów ziemniaków, dla województwa lubelskiego—200 wagonów ziemniaków.”

W tar. wyj. III na wywóz płatków ziemniaczanych w ust. 2 „Opłaty” schemat taryfowy w p. b. zmienia się w sposób następujący:

„b) za mąkę i syropy ziemniaczane:

za odległość od 1 do 200 km według kl. V,

" " " 201 " 300 km według jedna-

kowej opłaty po 224 gr. za 100 kg,

za odległość powyżej 300 km według kl. VI”.

W tar. wyj. XVI na wywóz węgla drzewnego tytuł taryfy po słowie „drzewnego” uzupełnia się słowami: „smoły i terpentyny”, a pierwsze zdanie punktu 2 „Opłaty” otrzymuje brzmienie: „Przewożne za przesyłki całowagonowe oblicza się za całą odle-

głość przewozu, nie wyłączając kolei na obszarze W. M. Gdańska:

- a) za węgiel drzewny — według klasy wyj. G,
- b) za smołę — według kl. VII,
- c) za terpentynę — według kl. IV."

Tar. wyj. XVIII na wywóz węgla kamiennego otrzymuje brzmienie następujące:

1. **Obszar ważności.** Od wszystkich ładowni, względnie stacji kopalnianych krajowych oraz od stacji, przy których znajdują się koksownie lub gazownie, do wszystkich punktów granicznych oraz do stacji na obszarze W. M. Gdańska.

2. **Oplaty.** Przewożne za przesyłki całowagonowe oblicza się:

a) do wszystkich punktów granicznych—według kl. wyj. F; przy przesyłkach nadawanych na odległość powyżej 400 km przewożne obliczone według kl. F obniża się o 10%, a przy przesyłkach, nadawanych na tę odległość w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn—obniża się o dalsze 10%,

b) do stacji na obszarze W. M. Gdańska—według tar. wyj. № 9 za całą odległość przewozu, nie wyłączając kolei na obszarze W. M. Gdańska,

c) za przesyłki, nadawane na stacjach: Jaworzno, Siersza Wodna i Szyb Sobieski, przewożne oblicza się za łączną odległość kolei państwowych i prywatnych.

3. **Warunki stosowania.** Stacją nadania może być tylko stacja kopalniana krajowa lub stacja, przy której znajduje się krajowa koksownia lub gazownia. Przesyłki, wywożone zagranicę, powinny być adresowane bezpośrednio do zagranicznej stacji przeznaczenia. Przy przesyłkach miatu węglowego i koksowego nadawcą może być tylko krajowa kopalnia węgla, względnie koksownia lub gazownia.

„Uwaga. a) Czasowo, aż do odwołania, obliczenie przewożnego według niniejszej taryfy stosuje się również do przewozów tranzytowych węgla kamiennego, dokonywanych w składzie całych pociągów, najmniej 750 tonn dziennie, z Niemieckiego Górnego Śląska do Prus Wschodnich przez Łękę—Toruń—Jamielnik. Odnośne opłaty za część kolei polskich stanowią okrągło za odcinek:

- 1) granica Państwa pod Łęką do granicy pod Jamielnikiem—10,5 zł. za tonnę;
- 2) granica Państwa pod Rojcą lub Szarlejem do granicy pod Lublińcem oraz od granicy pod Łęką do granicy pod Jamielnikiem — 11,5 zł. za tonnę.

b) Za przesyłki węgla z kopalń polskich, nadawane do Prus Wschodnich w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn w jednym dniu, przez Dęblin—Grajewo przewożne pobiera się w wysokości 10,5 zł. za tonnę.

c) Za przesyłki węgla z kopalń polskich, nadawane do Łotwy, Rosji lub Ukrainy w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn w jednym dniu, przewożne do Zerngale lub do granicy Państwa pod Zahaciem, Stołpcami, Mikaszewiczami, Mohylanami i Podwołoczyskami oblicza się po 1,5 gr. od tonny i kilometra.

d) Czas wolny od postojowego przedłuża się dla wagonów, podstawianych na kopalnie dla formowania całych pociągów, do 16 godzin."

Tar. wyj. XIX na wywóz węgla przez Gdańsk i Gdynię morzem otrzymuje brzmienie następujące:

„1. **Obszar ważności.** Od ładowni i stacji kopalnianych krajowych oraz od stacji, przy których znajdują się koksownie lub gazownie krajowe, do stacji Gdynia-port i Gdańsk (wszystkie stacje) dla dalszego wywozu morzem.

2. **Oplaty.** Przewożne za przesyłki całowagonowe oblicza się: za węgiel kamienny, brykiety węglowe, miat węglowy i koksowy—po 9 zł. od tonny, za koks—po 10 zł. od tonny, za całą odległość przewozu, nie wyłączając kolei na obszarze W. M. Gdańska.

3. **Warunki stosowania.** Przesyłki powinny być nadane przez jednego nadawcę w ilości najmniej 700 tonn w jednym dniu. Nadawca obowiązany jest zamieścić w liście przewozowym w rubryce „nazwa towaru” oświadczenie: „na eksport drogą morską”. Przewożne oblicza się wówczas odrązu według niniejszej taryfy pod warunkiem jednak, że osoba uprawniona złoży Dyrekcji Gdańskiej w okresie 8 tygodni dowód o wywozie węgla i t. d. drogą morską (przez okazanie konosamentu lub zaświadczenia urzędu celnego). W razie niezłożenia żadanego dowodu w tym terminie osoba uprawniona powinna uiścić dopłatę w wysokości różnicy pomiędzy taryfą wyjątkową № 9 a taryfą niniejszą. Czas wolny od postojowego przedłuża się dla wagonów, podstawianych na kopalnie do 16 godzin, a dla wagonów, przybywających do załadowania na okręt—do 2 dni.

Uwaga. a) Oplaty według niniejszej taryfy stosuje się również do ilości węgla i koksu, załadowanego w Gdańsku lub Gdyni na statek na potrzeby własne, po przedstawieniu odnośnego zaświadczenia kapitana statku.

b) Oplaty według niniejszej taryfy stosuje się także do przesyłek węgla i koksu, nadawanych w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn, do wszystkich przystani na rzece Wiśle i jej dopływach dla przeładowania na statki i dalszej wysyłki przez Gdańsk morzem. Przewożne do przystani, oprócz Tczewa, oblicza się początkowo według tar. wyj. № 9, a różnica zwraca się dopiero po złożeniu Dyrekcji Gdańskiej dowodu o wywozie odnośnych ilości węgla lub koksu zagranicę drogą morską przy jednoczesnym dołączeniu pierwotnych listów przewozowych. Przy przesyłkach do Tczewa, o ile nadawca zamieścił w liście przewozowym oświadczenie: „na eksport drogą morską”, przewożne oblicza się odrązu według niniejszej taryfy pod warunkami, podanymi w ust. 3 „Warunki stosowania”.

c) Za przesyłki węgla i koksu, nadawane w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn, do Szczecina drogą na Lubliniec—Łękę przez Drawski Młyn albo przez Rawicz lub też przez Poznań-Tama Garbarska dla przeładunku na wodę, pobiera się za część kolei polskich opłatę w wysokości 9 zł. za tonnę. Przewożne to sto-

suje się odrazu przy nadaniu z zachowaniem warunków, podanych w ust. 3 „Warunki stosowania”.

d) Przy wszystkich tych przewozach czas wolny od postojowego przedłuża się do norm, podanych w ust. 3 „Warunki stosowania”.

W t. w. XXII na przewóz rudy w ust. 2 „Opłaty” dodaje się zdanie: „Przy reekspedycji rudy w Zdobunowie i w Podwojewódzkach do stacji kolei polskich przewoźne oblicza się według kl. G, osobno za odległość od granicy Państwa do stacji Zdobunów względnie Podwojewódzka i osobno za odległość od tych stacji.”

W tar. wyj. XXIV na wywóz przetworów naftowych w ust. 3 „Warunki stosowania” w p. 2 po słowach „pierwotnego listu przewozowego” dodaje się: „na imię tejże firmy eksportowej”, zaś w Tabeli stacyjnej do tar. wyj. XXIV wysokość opłat do Gdańska—loco i Gdyni—loco ulega zmianie następującej:

Do stacji	Gdańsk — loco i Gdynia — loco		
	a	b	c ^{a)}
Od stacji	Opłaty w groszach za 100 kg.		
Drochobycz ¹⁾	1070	810	710
Dziedzice	751	534	454
Gorlice	866	617	537
Iwonicz	888	633	553
Jasło	859	612	532
Jedlicze	874	622	542
Kołomyja ²⁾	1004	716	636
Krosno	881	627	547
Limanowa	822	584	508
Ligota Pszczyńska	722	513	433
Lwów Podzamcze	968	694	604
Nadwórna	989	706	626
Stanisławów	961	685	605
Trzebinia	764	545	460
Ustrzyki	977	700	610
Zagórzany	859	612	532
Stryj	1025	735	645

W tar. wyj. XXVII na wywóz wyrobów ze szkła w ust. 2 „Opłaty” dodaje się nowy p. d) treści następującej:

„d) przy przesyłkach przez Gdańsk i Gdynię butelek, opakowanych w klatki drewniane lub worki — według klasy VIII”.

W tar. wyj. XXVIII na wywóz cementu tytuł taryfy uzupełnia się następująco: „oraz wapna (z gr. 53) i wapna nawozowego i defekacyjnego (z gr. 74)”.

Równocześnie w ust. 2 „Opłaty” oraz w ust. 3 „Warunki stosowania” norma zniżki zmniejsza się z 50% do 40%, zaś czas wolny od postojowego z 32 godzin do 16 godzin.

W tar. wyj. XXXI na wywóz żelaza w p. a) ust. 2 „Opłaty” po słowach: „blachy i drutu” dodaje się: „oraz stopów żelaznych”.

W tar. wyj. XXXII na wywóz cynku w ust. 2 „Opłaty” p. a) uzupełnia się zdaniem: „przy przesyłkach kwasu siarkowego, nadawanych w składzie całych pociągów, przewoźne, obliczone według kl. F., obniża się o 10%”.

W tar. wyj. XXXV na wywóz gliceryny i t. d. w ust. 2 „Opłaty” w p. d) po słowie: „kaustyczna” dodaje się: „potaż żrący”.

W tar. wyj. XXXVIII na przewóz bawełny schemat taryfowy w ust. 2 „Opłaty” zmienia się w sposób następujący:

„za odległość od 1 do 400 km. — według kl. IV,
 „ „ „ 401 do 610 km. — według jednokowej opłaty po 483 gr. za 100 kg. przy przesyłkach całowagonowych, a po 627 gr. za 100 kg. przy przesyłkach półwagonowych,
 „ „ „ powyżej 610 km. — według kl. V”.

Wprowadza się nową taryfę wyjątkową:

„Taryfa wyjątkowa XLIV.

Na wywóz mąki żytniej (z gr. 13).

1. **Obszar ważności.** Od wszystkich stacji kolei polskich do wszystkich punktów granicznych oraz do stacji Gdynia-port i Gdańsk (wszystkie stacje).

2. **Opłaty.** Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się za całą odległość przewozu, nie wyłączając kolei na obszarze W. M. Gdańska:

za odległość od 1 do 250 km. — według kl. V,
 „ „ „ 251 do 400 km. — według jednokowej opłaty po 265 gr. za 100 kg.,

„ „ „ powyżej 400 km. — według kl. VI.

Opłaty do st. Gdynia-port oblicza się w wysokości równej opłacie do st. Gdańsk-Neufahrwasser.

3. **Warunki stosowania.** Przesyłki, oprócz wywożonych przez Gdańsk i Gdynię, powinny być adresowane bezpośrednio do stacji zagranicznych”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1926 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

Załącznik do rozp. Min. Komunikacji
z dnia 4 października 1926 r. poz. 601.

Za odległość kilometrów	KLASY PRZESYŁEK			
	Zwyczajnych pół- i całowagonowych			
	V.		VI.	
	Z obliczeniem najmniej za:			
	10.000 kg	15.000 kg	5.000 kg	10.000 kg
b)	c)	a)	b)	
Groszy za 100 kilogramów				
201—210	257	224	224	197
211—220	267	232	232	204
221—230	277	241	241	211
231—240	287	249	249	218
241—250	296	258	258	225
251—260	306	266	266	232
261—270	316	275	275	239
271—280	326	283	283	246
281—290	335	292	292	253
291—300	345	300	300	260
301—310	353	307	307	266
311—320	360	313	313	271
321—330	368	320	320	277
331—340	375	326	326	282
341—350	383	333	333	288
351—360	390	339	339	294
361—370	398	346	346	299
371—380	405	352	352	305
381—390	413	359	359	310
391—400	420	365	365	316
401—410	427	371	371	321
411—420	434	377	377	326
421—430	440	383	383	331
431—440	447	389	389	336
441—450	454	395	395	342
451—460	461	401	401	347
461—470	467	407	407	352
471—480	474	413	413	357
481—490	481	419	419	362
491—500	488	425	425	367
501—510	493	430	430	371
511—520	499	435	435	376
521—530	505	440	440	380
531—540	511	445	445	384
541—550	516	450	450	389
551—560	522	455	455	393
561—570	528	460	460	397
571—580	534	465	465	402
581—590	539	470	470	406
591—600	545	475	475	411
601—610	551	480	480	415
611—620	557	485	485	419
621—630	562	490	490	424
631—640	568	495	495	428
641—650	574	500	500	432

Za odległość kilometrów	KLASY PRZESYŁEK			
	Zwyczajnych pół- i całowagonowych			
	V.		VI.	
	Z obliczeniem najmniej za:			
	10.000 kg	15.000 kg	5.000 kg	10.000 kg
b)	c)	a)	b)	
Groszy za 100 kilogramów				
651—660	580	505	505	437
661—670	585	510	510	441
671—680	591	515	515	445
681—690	597	520	520	450
691—700	603	525	525	454
701—710	608	530	530	458
711—720	614	535	535	463
721—730	620	540	540	467
731—740	626	545	545	471
741—750	631	550	550	476
751—760	637	555	555	480
761—770	643	560	560	484
771—780	649	565	565	489
781—790	654	570	570	493
791—800	660	575	575	498
801—810	666	580	580	502
811—820	672	585	585	506
821—830	677	590	590	511
831—840	683	595	595	515
841—850	689	600	600	519
851—860	695	605	605	524
861—870	700	610	610	528
871—880	706	615	615	532
881—890	712	620	620	537
891—900	718	625	625	541
901—910	723	630	630	545
911—920	729	635	635	550
921—930	735	640	640	554
931—940	741	645	645	558
941—950	746	650	650	563
951—960	752	655	655	567
961—970	758	660	660	571
971—980	764	665	665	576
981—990	769	670	670	580
991—1000	775	675	675	585
1001—1010	781	680	680	589
1011—1020	787	685	685	593
1021—1030	792	690	690	598
1031—1040	798	695	695	602
1041—1050	804	700	700	606
1051—1060	810	705	705	611
1061—1070	815	710	710	615
1071—1080	821	715	715	619
1081—1090	827	720	720	624
1091—1100	833	725	725	628

Za odległość kilometrów	KLASY PRZESYŁEK			
	Zwyczajnych pół- i całowagonowych			
	V.		VI.	
	Z obliczeniem najmniej za:			
	10.000 kg	15.000 kg	5.000 kg	10.000 kg
b)	c)	a)	b)	
Groszy za 100 kilogramów				
1101—1110	838	730	730	632
1111—1120	844	735	735	637
1121—1130	850	740	740	641
1131—1140	856	745	745	645
1141—1150	861	750	750	650
1151—1160	867	755	755	654
1161—1170	873	760	760	658
1171—1180	879	765	765	663
1181—1190	884	770	770	667
1191—1200	890	775	775	672

602.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 12 października 1926 r.

o zmianie granic okręgów sądów powiatowych w Wiśniowczyku i Mikulińcach w okręgach sądów okręgowych w Brzeżanach i Tarnopolu.

Na mocy § 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 r. (Dz. P. P. austr. № 59) zarządza się co następuje:

§ 1. Utworzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 maja 1926 r. (Dz. U. R. P. № 55, poz. 323) gminę „Wesołówka” włącza się do okręgu sądu powiatowego w Mikulińcach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1926 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

603.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 12 października 1926 r.

w sprawie zwinięcia sądu pokoju w sądzie powiatowym w Lubawie w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 15 grudnia 1919 r. (tyg.

Urząd. № 70 str. 416) i art. 2 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Związa się sąd pokoju w sądzie powiatowym w Lubawie w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, ustanowiony rozporządzeniem Szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 4 marca 1920 r. (Dz. Urz. Min. b. dzielnicy pruskiej № 13 str. 300).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1926 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

604.

Oświadczenie rządowe

z dnia 11 października 1926 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rząd Belgijski pięciu Konwencji Pracy (przyjętych przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w 1921 roku).

Podaje się niniejszem do wiadomości, że zgodnie z artykułem 406, część XIII Traktatu Wersalskiego, w dniu 19 lipca 1926 r. została zarejestrowana przez Sekretariat Generalny Ligi Narodów dokonana przez Rząd Belgijski ratyfikacja następujących pięciu Konwencji, przyjętych przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie (25 października — 19 listopada 1921 r.):

- 1) Międzynarodowej Konwencji o prawie zrzeszania się i koalicji pracowników rolnych,
- 2) Międzynarodowej Konwencji w sprawie używania bieli ołowianej w malarstwie,
- 3) Międzynarodowej Konwencji o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych,
- 4) Międzynarodowej Konwencji ustalającej najniższy wiek dopuszczania młodocianych do pracy w pomieszczeniach podpokładowych i w kotłowniach,
- 5) Międzynarodowej Konwencji o obowiązkowych oględzinach lekarskich dzieci i młodocianych, zatrudnionych na statkach.

Rząd Belgijski ratyfikował powyższe Konwencje z zastrzeżeniem ostatecznej decyzji zastosowania ich do terytorjów Kongo belgijskiego i terytorjów zostających pod mandatem Belgji.

Konwencje powyższe ratyfikowane zostały przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ustawami ratyfikacyjnymi w dniu 11 czerwca 1924 r. i ogłoszone w Dzienniku Ustaw z 1925 r. № 54, poz. 378, 379, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*